

Въ 4 часа опълчението напустна Плаково. Нѣкои отъ опълченцитѣ бѣха се отбили въ селото и сега бързаха да стигнатъ ротитѣ си. Единъ отъ тѣзи опълченци, който се билъ поспрѣлъ на пхтя, за да си върже торбата, билъ съгледанъ отъ подпоручика Ползикова. Послѣдний ударва коня си и се спуща върху казания опълченецъ съ нагайка въ ржка. Опълченеца, види се, отъ чувство на самосъхранение — да го не стѣпче коня, хваща този послѣдния за юздата, по думитѣ на подпоручикъ Ползикова. Тогава, разсърдения подпоручикъ, изважда револвера си, насочва го въ гърдитѣ на дрѣзския опълченецъ, спуща ударника и послѣдния, облѣнъ въ кръвта си, пада мъртавъ . . .

— Вотъ молодецъ Ползиковъ, казаха нѣкои отъ офицеритѣ. Тѣй трѣбваше и трѣбва да се постѣпва за напредъ съ тѣзи паршивци, — за примѣръ на другитѣ! И съ това се свърши цѣлата печална история.

За примѣръ на другитѣ! Мене ми се струва по-добрѣ щѣше да бжде: да се отдадеше подъ сждъ, да се осждеше, ако бѣше виноватъ, и да се разстрѣляше въ присѣтствието на цѣлото опълчение за примѣръ на другитѣ. Ами какъвъ примѣръ, когато, до колкото ми се помни, за този печаленъ случай и въ приказа по опълчението не се обяви.

Отъ Плаково къмъ югъ пхтя върви вече по балканскитѣ бърда, долини и корита на рѣчицитѣ, прѣвъ с. с. Войнежа, Райковци и Поровци. Тукъ той, както всичкитѣ горски пхтища, е тѣсенъ, стрѣменъ, често върви надъ самитѣ пропасти, твърдѣ каменистъ, вслѣдствие на което вървението по него бѣ твърдѣ мъчно.

— Глупави турци! се обаждаше нѣкой отъ опълченцитѣ. Глупави! Оставятъ свободно и безнаказано да прѣминемъ такива мѣста, които безъ бой едвамъ минаваме.

— Да се скриятъ по една рота, ей тамъ отъ двѣтѣ страни на пхтя — въ шумака, и да направятъ по нѣколко залпа, казваше вторий.

— Чудно нѣщо, да ли агитѣ бѣгатъ отъ московцитѣ отъ страхъ, като зайци, или искатъ да ни вкаратъ въ капаня, заблѣзваше трети.

И наистина, бѣ чудно: опълчението бѣ направило по-вече отъ петъ прѣхода отъ Дунава, между това турски войникъ съ пушка въ ржка не бѣ видѣло, нито пушеченъ грѣмъ — чуло.

Защо турцитѣ отетживаха при такива непристѣжни позиции, като Търновското дефиле и Балкана? Защо Търновския